

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/6/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114200800
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114200800.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: R. X., nar. XX.X.XXXX, bytom R., J. XX, zastúpený H. Z. Š., advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a vydanie bezdôvodného obohatenia a prísl. takto

rozhodol:

U r č u j e, že poplatok 55,90 Eur za službu spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 209,30 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a je tiež p o v i n n ý nahradiť mu trovy konania vo výške 478,98 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 116 Eur na účet Okresného súdu v Prešove v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 14.1.2014 domáhal určenia, že poplatok 55,90 Eur za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splatnosti maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Zároveň uplatnil nárok na zaplatenie 209,30 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Návrh odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom žalovaný si okamžite započítal sporný poplatok 55,90 Eur za službu týkajúcu sa možného odkladu splátok, ktorý bol neprimerane vysoký - činil až 14% z výšky úveru. Navyše tento poplatok sa platí bez ohľadu na poskytnutie danej služby. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove 18Co 109/11, podľa ktorého súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj takú, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmu dodávateľa a vzťahuje sa to aj na prípad, ak veriteľ si ešte pred poskytnutím úveru zinkasuje nejakú jeho časť, čo odporuje ratio legis inštitútu úveru.

Úverovú zmluvu žalobca považoval za neplatnú, uzavretú v rozpore s dobrými mravmi pre neprimerane vysoké úroky (70,04%), ktoré viac ako päťnásobne presahovali priemernú úrokovú sadzbu podobných úverov poskytovaných bankami. Keďže žalobcovi bol reálne poskytnutý úver len vo výške 334,10 Eur a zaplatil 543,40 Eur, rozdiel žiadal vydať titulom bezdôvodného obohatenia, o ktorom sa dozvedel v novembri 2013 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a vytykal žalobcovi nepochopenie inštitútu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Sporná zmluvná podmienka predstavuje samostatný právny úkon, jej vznik nie je

podmienkou pre vznik úverovej zmluvy. Vyplýva to z bodu 8.6 dohody. Jej uzavretie zo strany žalobcu bolo slobodné a dobrovoľné. Navyše dohodnutá odplata je cenou plnenia, ktoré je vylúčené v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) pri posudzovaní neprijateľných zmluvných podmienok. Zmyslom danej právnej úpravy je odstrániť zo zmluvného vzťahu také ustanovenie, ktoré bráni spotrebiteľovi v uplatňovaní nejakých práv alebo vytvára pre neho nevýhodnejšie postavenie v porovnaní so stavom, ako keby danú situáciu upravoval zákon. Predmetom dohody o poskytnutí služby v tomto prípade je odplatné prevzatie záväzku žalovaným poskytnúť odklad splatnosti maximálne troch splátok. Zákon odklad splátok neupravuje a preto uzavretie tejto dohody zavádza úpravu, ktorá je výhodnejšia oproti zákonnej regulácii a preto nemôže predstavovať hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Navyše ide o individuálne dojednanie tejto dohody a aj z toho dôvodu nemôže byť neprijateľnou podmienkou.

V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný vysvetľuje výhody spornej dohody. V prípade využitia odkladu splátok sa dlžník vyhne sankciám za omeškanie, nemôže dôjsť k zosplateniu úveru. Zdôraznil, že touto dohodou vznikol záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi na jeho žiadosť odklad splátok, a vyslovil názor, že spotrebiteľ nemá právo domáhať sa vrátenia odplaty za zakúpený a nevyužitý tovar alebo služby. Uviedol, že žaloba smeruje k zneužívaniu postavenia spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ nemôže získať výhodnejšie postavenie ako dodávateľ. Žalovaný poukázal aj na to, že podľa § 53 ods. 6 OZ sa posudzuje výška odplaty podľa situácie na finančnom trhu, teda nielen v bankovom sektore. Podľa ním predloženého dokladu priemerná hodnota za porovnateľný úver bola viac ako 45% a odplata dohodnutá účastníkmi ju neprevyšovala podstatným spôsobom. Zároveň žalovaný vyhodnotil podanie žaloby a postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že zo strany žalovaného nikdy neboli vznesené pripomienky k predmetnej zmluve a žalobca zjavne snaží sa zneužiť spotrebiteľské právne vzťahy a dosiahnuť neoprávnený majetkový prospech. Napokon vzniesol aj námietku premlčania. Subjektívna premlčacia lehota je viazaná na to, že poškodený má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoj údajný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a v danom prípade teda subjektívna premlčacia lehota už uplynula.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, písomnými vyjadreniami žalovaného, žiadosťou/zmluvou o revolvingovom úvere, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Predmetom sporu je zmluva o revolvingovom úvere č. 8300039886 spracovaná ako formulárová zmluva medzi žalovaným - veriteľom a žalobcom - dlžníkom. V kolónke č. 5 obsahuje žiadosť žalobcu o požadovaný úver. Je v nej uvedená suma úveru 390 Eur, splatnosť 42 mesiacov, mesačná splátka 20,90 Eur, celková čiastka, ktorú má žalobca zaplatiť 877,80 Eur, ročná úroková sadzba 70,04%, RPMN 70,04%, priemerné RPMN 46,56%, poskytnutá čiastka revolvingu 205,66 Eur, suma, ktorú žalobca z revolvingu zaplatí 501,60 Eur, RPMN z revolvingu 63,34% a ročná úroková sadzba revolvingu 76,22%.

Kolónka 6 obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktorá obsahuje zhodné údaje s kolónkou 5. Všetky vyššie spomínané číselné údaje sú písané rukou. Na druhej strane pokračuje úverová zmluva drobným písmom bodmi 7-13. V bode 8 je o malo väčším písmom označenie: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 s týmto textom: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 55,90 Eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 29,04 Eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohy tejto dohody o poskytnutí služby.

V bode 8.2 sa uvádza: „Dlžník je oprávnený, nie však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok úveru/revolvingu po splatení prvých troch splátok za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný, pričom dlhodobou pracovnou neschopnosťou sa rozumie pracovná neschopnosť začatá najskôr v deň uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a trvajúca dlhšie ako tri týždne alebo pokiaľ s ním bol skončený pracovný pomer. Dlžník je povinný toto svoje právo veriteľovi doložiť kópiou lekárskeho potvrdenia, ktoré preukazuje dobu trvania jeho pracovnej neschopnosti alebo kópiou potvrdenia o vedení

v evidencii uchádzačov o zamestnanie alebo výpoveďou resp. dohodou o skončení pracovného pomeru alebo iného dokumentu, ktorý preukazuje skončenie pracovného pomeru, pričom odo dňa vyhotovenia ktoréhokoľvek z uvedených dokumentov do dňa ich doručenia veriteľovi nesmie uplynúť doba dlhšia ako dva mesiace. Účinnosť odkladu splácania nastáva okamihom doručenia žiadosti veriteľovi vrátane všetkých príslušných dokladov podľa predchádzajúcej vety. Dlžník je oprávnený požiadať o odloženie splátok poskytnutého úveru aj v iných prípadoch ako je uvedené vyššie, ale tento odklad je podmienený schválením zo strany veriteľa. Na odloženie splátok v týchto iných prípadoch nemá dlžník právny nárok“.

Až do bodu 8.6 sú uvedené údaje týkajúce sa spornej dohody. Pod bodom 8.6 je podpis žalobcu s dátumom 15.7.2011 a podpis s pečiatkou žalovaného s dátumom 27.7.2011. Pod nimi pokračuje text úverovej zmluvy bodmi 9-13, ktorý je ukončený dátumami a podpismi tak, ako predtým.

Žalobca uviedol, že pri uzatváraní zmluvy jednal s finančnou agentkou Renátou Hrabčákovou. Dohodol sa na úvere 390 Eur, splatnosti 2,5 roka a mesačnej splátke niečo cez 20 Eur. Prehlásil, že žiadne iné dohody neboli, nebola žiadna reč o RPMN, úrokovej sadzbe a rozhodne ani o nejakej osobitnej službe súvisiacej s odkladom splátok. Agentka mala naponáhlo, preto v jeho prítomnosti do žiadosti vypísala len výšku úveru a príslušný formulár mu dala podpis. Tlačivo podpísal na dvoch miestach a bolo mu povedané, že formulár sa odošle na schválenie do sídla firmy a potom mu bude zmluva zaslaná poštou. Od nasledujúceho mesiaca žalobca začal uhrádzať dohodnuté splátky napriek tomu, že zmluva mu vôbec neprišla. Neskôr sa dostal do finančných problémov a preto telefonicky žiadal žalovaného o odklad splátok, vyhovené mu však nebolo s vysvetlením, že musel by mať uhradené splátky za 12 mesiacov.

Celkove žalobca zaplatil žalovanému z tejto úverovej zmluvy 543,40 Eur a pritom na účet mu od žalovaného neprišlo 390 Eur, ale len 334,10 Eur.

Žalobca sa viackrát dožadoval zaslania zmluvy, ktorá mu bola poslaná na jeho pôvodnú adresu, hoci uviedol, že žalovaného upozornil na zmenu adresy. Napokon zmluva mu bola doručená až v roku 2013 a až vtedy zistil čo obsahuje. Následne vyhľadal Združenie pre ochranu občana spotrebiteľa HOOS a podal túto žalobu.

Zmluvný vzťah medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľský (§ 52 ods. 1 OZ v znení účinnom od 1.1.2008). Zároveň sa však riadi zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. k/ je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1

b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa názoru súdu v zmluve o spotrebiteľskom úvere musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedený nedostatok spôsobuje následok vyplývajúci z § 11 ods. 1 citovaného zákona spočívajúci v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zároveň však a toto posúdenie má prednosť, súd vyhodnocoval platnosť dohody o úrokoch ako časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to s poukazom na § 39 OZ a § 3 ods. 1 OZ. Dohodnutý úrok totiž predstavoval 70,04% p.a. Súdy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody

o úrokoch práve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/11 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „Nepriemeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi nepriemerané až úžernícke úroky. V spomínanom prípade išlo o dve zmluvy o pôžičkách, pri ktorých úroky presahovali takmer 4 až 5,5násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách.

Pri úverovej zmluve, ktorá je predmetom tohto sporu bol dohodnutý úrok 70,04%, pričom z internetovej stránky NBS súd zistil, že pri spotrebiteľských úveroch v júli 2011 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 15,17% p.a., teda takmer päťnásobne nižšia ako v spornej zmluve. Nepochybne ide o úžernícky úrok, ktorý je potrebné považovať za neplatný. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bánk. K podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove aj v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úverov so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducim rozsahu. Nepochybne teda dohoda o úrokoch v predmetnej úverovej zmluve je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Žalobca má preto žalovanému vrátiť len to, čo od neho reálne dostal, teda sumu 334,10 Eur a keďže žalovanému zaplatil až 543,40 Eur, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 a násl. OZ vo výške 209,30 Eur.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Žalovaný vzniesol námietku premlčania.

Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

K plneniu zo strany žalobcu došlo najskôr v auguste 2011, žaloba bola podaná v januári 2014, nepochybne trojročná objektívna premlčacia lehota ešte neuplynula. Pokiaľ ide o začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty z neplatnej zmluvy súd poukazuje na to, že rozhodujúci je subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie jeho práva. Vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a o tom, kto ho získal, musí byť skutočná a nie iba predpokladaná. Nie je rozhodujúce ani to, či sa oprávnený o svojom práve nedozvedel vlastným zavinením, teda či sa mohol o svojom práve dozvedieť alebo mal dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti (zhodnotenie občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SSR Cpj 37/78 publikované pod R 1/1979). Žalobca uviedol, že o dôvode neplatnosti dohody sa dozvedel až v novembri 2013 od združenia poskytujúceho ochranu právam spotrebiteľov. Súd nemá dôvod tomuto jeho tvrdeniu neveriť a teda žaloba bola podaná pred uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty.

K neprijateľnej zmluvnej podmienke uvedenej v bode 8.1 zmluvy je potrebné zdôrazniť, že bez akýchkoľvek pochybností ide o spotrebiteľskú zmluvu.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa názoru súdu nie žalobca, ale žalovaný nepochopil inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky a absolútne ignoruje princíp ochrany práv spotrebiteľa. Vyplýva to z jeho pokusu o obhájenie spornej dohody a vysvetlenie „výhod“ pre dlžníka vyplývajúcich z tejto dohody. Snaží obhájiť niečo čo obhájiteľné nielen z právneho hľadiska, ale ani morálneho posúdenia nemôže byť. Žalovaný totiž žalobcovi strhol z úveru sumu 55,40 Eur ako poplatok za to, že ak by snád' niekedy v budúcnosti žiadal o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru) povolí mu odklad, ale maximálne troch splátok a to všetko za poplatok 55,40 Eur pri úvere 390 Eur. Ide o hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov spornej dohody v neprospech spotrebiteľa. Nie je možné vylúčiť súdnu kontrolu tejto zmluvnej podmienky s tým, že sa týka ceny. Posudzuje sa nie cena - jej výška, ale celá táto dohoda, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť za niečo, čo mu nie je dodané. Celá dohoda sa teda posudzuje komplexne, teda nie len výška stanoveného poplatku, ktorý však nepochybne vzhľadom na to, že predstavuje 14% poskytnutého úveru len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej tejto zmluvnej podmienky.

Zo súdnej kontroly by bola vylúčená sporná dohoda, ak by bola individuálne dojednaná. Tento názor je však spochybnený už tým, že ide o formulárovú dohodu. Navyše z výpovede žalobcu, ktorej súd nemal dôvod neveriť, pretože je tiež dôkazným prostriedkom, nepochybne vyplýva, že v čase, keď ju žalobca podpisoval, žiadna suma poplatku v nej uvedená nebola. Táto skutočnosť logicky vyplýva z faktu, že v čase podpísania formulára o zmluve žalobcom sa nevedelo v akej výške bude úver schválený. Sporný poplatok nepredstavuje celé číslo, nepochybne ide o určité percento z poskytnutého úveru, takže poplatok musel byť do zmluvy dopísaný až po schválení úveru a teda rozhodne nemohol byť odsúhlasený žalobcom. Súd preto dospel k záveru, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Súd zdôrazňuje, že platí prezumpcia práve o tom, že neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná ako to vyplýva z § 53 ods. 3 OZ. Dôkazné bremeno o opaku je na žalovanom, ktorý však toto dôkazné bremeno neuniesol. Súd preto považoval za dôvodné vyhovieť aj tejto časti žaloby.

Úspešnému žalobcovi bola v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná náhrada trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia. V danom prípade tarifná odmena za 1 úkon právnej služby predstavuje 68,51 Eur. Spojené boli totiž dva nároky, pričom podľa § 13 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyššia tarifná hodnota predstavuje vec týkajúcu sa neprijateľnej zmluvnej podmienky kde tarifná hodnota je 61,87 Eur s poukazom na § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky. Táto tarifná hodnota pri spojených veciach sa zvyšuje o 1/3 tarifnej hodnoty ďalšieho uplatneného nároku teda zo žaloby o zaplatenie 209,30 Eur, pri ktorom tarifná hodnota činí podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky odmenu 19,92 Eur, z čoho 1/3 je 6,64 Eur. Z toho dôvodu odmena za jeden úkon právnej služby za spojené veci predstavuje 68,51 Eur (61,87 + 6,64). V tejto hodnote bola priznaná odmena za prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie žaloby a účasť na pojednávaní dňa 21.3.2014. Za účasť na pojednávaní dňa 11.4.2014, na ktorom došlo len k vyhláseniu rozsudku bola priznaná len polovičná odmena t.j. 34,26 Eur s poukazom na § 13 a ods. 4 citovanej vyhlášky. Napokon súd pripočítal aj režijný paušál 4 x 8,04 Eur s poukazom na § 16 ods. 3 vyhlášky. Úhrne tak odmena predstavuje 271,95 Eur.

Náhrada za premeškaný čas v súvislosti s účasťou právneho zástupcu na pojednávaniach predstavuje za každé pojednanie za 4 polhodiny po 13,40 Eur a to s poukazom na § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., teda predstavuje 53,60 Eur. Za účasť na pojednaní dňa 11.4.2014 je účtovaná len polovica tejto náhrady t.j. 26,80 Eur.

Napokon súd priznal aj nárok na náhradu cestovného za použitie vlastného motorového vozidla právneho zástupcu žalobcu Škoda Fabia s EČ PO 914 BC, ktoré použil na obe pojednania. Tieto cestovné výdavky predstavujú 31,20 Eur zo Svidníka do Prešova a späť (120 km x 0,26 Eur/km) a v súvislosti s účasťou na pojednaní dňa 11.4.2014 je účtovaná len 1 t.j. 15,60 Eur. Suma 0,26 Eur/km predstavuje súčet základnej náhrady za 1km (0,183Eur) a náhrady za spotrebované pohonné hmoty na 1km (0,07 Eur/km), čo po zaokrúhlení podľa § 9 zákona č. 283/2002 Z.z. predstavuje 0,26 Eur/km. Podľa § 1 písm. b/ opatrenia č. 632/2008 Z.z. základná sadzba za 1km jazdy v dni pojednania činí 0,183 Eur/km a náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri priemernej spotrebe podľa technického preukazu je 0,07 Eur/km ($6,5 + 4,1 + 5 = 15,6 : 3 = 5,2$ litera/100km); 0,052 liter/km a pri cene nafty 1,365Eur/liter.

Priznaná náhrada trov konania tak predstavuje odmenu 271,95 Eur a hotové výdavky vo výške 127,20 Eur, čo je 399,15 Eur a k tomu bolo pripočítané 20% DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky vo výške 79,83 Eur. Priznaná náhrada trov konania tak predstavuje 478,98 Eur.

Žalobca bol v konaní osobne oslobodený od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších noviel o súdnych poplatkoch. Vzhľadom na to, že súd jeho žalobe vyhovel, k zaplateniu súdneho poplatku zo žaloby bol zaviazaný žalovaný s poukazom na § 2 ods. 2 citovaného zákona a položku 1 písm. a/ a b/ sadzobníka súdnych poplatkov. Zo žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje súdny poplatok 16,50 Eur a zo žaloby o vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky 99,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.